

Τις Κάποιος (άνθρωπος),
ξυλευόμενος καθώς έκοβε ξύλα
παρὰ στην ὄχθη / κοντὰ
τινα ενός / σε κάποιο
ποταμὸν ποταμοῦ / ποταμό,
ἀπέβαλε ἔχασε
τὸν πέλεκυν. το τσεκούρι (του ἔπεσε στο ποτάμι).

Τοῦ δὲ παρασύραντος Και επειδὴ παρέσυρε
ρεύματος το ρεύμα,
αὐτὸν αὐτὸ
ὠδύρετο, ἔκλαιγε,
μέχρις μέχρις
οὐ ὅτου
ὁ Ἑρμῆς ο Ερμῆς
ἦκε ἦρθε (κοντὰ)
αὐτὸν σε αὐτόν,
ἐλεήσας. επειδὴ (τον) λυπήθηκε.

Καὶ Κι
μαθῶν ὅταν ἔμαθε
παρ' αὐτοῦ ἀπὸ αὐτόν
τὴν αἰτίαν, τὴν αἰτία,
δί' εξαιτίας
ἦν τῆς οποίας
ἔκλαιε, ἔκλαιγε,
τὸ μὲν πρῶτον τὴν πρώτη φορά

καταβάς αφού βούτηξε στο ποτάμι / αφού κατέβηκε,
ἀνήνεγκε ἔφερε επάνω
αὐτῷ σ' αὐτόν
χρυσοῦν ἓνα χρυσό
πέλεκυν τσεκούρι
καὶ και
ἐπυνθάνετο, ρωτούσε να μάθει,
εἰ αν
οὗτος αὐτό
εἴη ἦταν δικό
αὐτοῦ. του.

Τοῦ δὲ εἰπόντος Κι ὅταν αὐτός εἶπε
μὴ ὅτι δεν
εἶναι ἦταν
τοῦτον, αὐτό (το τσεκούρι του),
ἀνήνεγκε του ανέβασε
ἀργυροῦν ασημένιο (τσεκούρι)
καὶ και
ἠρώτα, ρωτούσε
εἰ αν
τοῦτον αὐτό
ἀπέβαλεν. ἔχασε.

Ἄρνησαμένου δὲ Και ὅταν (ο ἄνθρωπος) ἀρνήθηκε
καὶ και
τοῦτον αὐτό,
τὸ τρίτον την τρίτη φορά

ἐκόμισε ἔφερε
αὐτῷ σε αὐτὸν
τὴν ἴδιαν το δικό του
ἀξίνην. τσεκούρι.

Τοῦ δὲ ἐπιγνόντος Και ὅταν αὐτὸς το αναγνώρισε,
ἀποδεξάμενος ἐπειδὴ ἐπιδοκίμασε
τὴν δικαιοσύνην τη δικαιοσύνη
αὐτοῦ του
ἐχαρίσατο χάρισε
αὐτῷ σε αὐτὸν
πάσας. ὅλα (τα τσεκούρια).

Καὶ Και
ὅς αὐτὸς
παραγενόμενος ὅταν ἦρθε
πρὸς τοὺς ἐταίρους στους συντρόφους (του)
διηγήσατο διηγήθηκε
αὐτοῖς σε αὐτοὺς
τὰ γεγενημένα. ὅσα εἶχαν γίνει.

Τῶν δὲ Και ἀπὸ αὐτοῦς
τις κάποιος,
ἀναλαβὼν αφοῦ πήρε μαζί του
πέλεκυν ἓνα τσεκούρι
παρεγένετο ἦρθε
ἐπὶ τὸν αὐτὸν στον ἴδιο

ποταμὸν ποταμό
καὶ και
ξυλευόμενος καθὼς ἔκοβε ξύλα
ἀφῆκε ἀφησε
τὴν ἀξίνην την αξίνα
εἰς τὰ δῖνας στις δίνες, / στο ρεῦμα του ποταμοῦ,
καθεζόμενός τε και αφού κάθισε,
ἐπίτηδες, ἐπίτηδες,
ἔκλαιε. ἔκλαιγε.

Ἐρμοῦ δὲ Και ὅταν ο Ερμῆς
ἐπιφανέντος παρουσιάστηκε (σ' αὐτόν)
καὶ και
πυνθανομένου, ρωτοῦσε να μάθει
τί τι
εἶη ἦταν
τὸ συμβεβηκός, αὐτὸ που εἶχε συμβεῖ,
ἔλεγε ανέφερε
τὴν ἀπώλειαν την ἀπώλεια
τοῦ πελέκεως. του τσεκουριού.

Τοῦ δὲ ἀνενεγκόντος Και ὅταν αὐτός (ο Ερμῆς) εἶχε φέρει ἐπάνω
αὐτῷ για αὐτόν
χρυσοῦν ἓνα χρυσό (τσεκούρι)
καὶ και
διερωτῶντος, τον ρωτοῦσε,
εἰ αν
τοῦτον αὐτό

ἀπολώλεκεν, ἔχει χάσει,
ἔξαφθεις ἐπειδὴ ἐνοιωσε ἔξαψη
ὑπὸ ἀπὸ
τοῦ κέρδους τὴν ἐπιθυμία του κέρδους,
ἔφασκεν ἔλεγε
αὐτὸν ὅτι αὐτὸ
εἶναι. εἶναι.

Καὶ Καὶ
ὁ θεὸς ο θεός
οὐκ ἐχαρίσατο δὲν (το) χάρισε
αὐτῷ, σε αὐτόν,
ἀλλ' ἀλλὰ
οὐδὲ οὔτε
τὸν ἴδιον το δικό του
πέλεκυν το τσεκούρι
ἀποκατέστησεν. δὲν (του το) ἔφερε στη θέση του πίσω.